

Η ιουδαϊκή κοινωνία στην εποχή της Καινής Διαθήκης

[Ορθοδοξία](#) / [Καινή Διαθήκη](#)

[Αναστάσιος Ασλανίδης, Ms Θεολογίας](#)

Συμπερασματικά έχοντας κάνει μια σκιαγράφιση της Ιουδαϊκής κοινωνίας μπορούμε να καταλάβουμε ορισμένα σημαντικά στοιχεία. Η Ιουδαϊκή κοινωνία ήταν δομημένη ιεραρχικά και θύμιζε αρκετά τις κοινωνίες της εποχής. Είδαμε, την κοινωνική διαστρωμάτωση από την ανώτερη έως την κατώτερη τάξη και αφιερωθήκαμε ιδιαίτερα στην τάξη των δούλων που ήταν μια τάξη πολυάριθμη που απασχόλησε αρκετά την Καινή Διαθήκη.

Συνεχίζοντας, εξετάσαμε τις διάφορες κοινωνικές τάσεις της εποχής και αναλύσαμε τις τέσσερις φιλοσοφίες που κυριαρχούσαν μεταξύ των Ιουδαίων και δομούσαν μια τάξη η κάθε μια εξολοκλήρου. Η πρώτη φιλοσοφία ήταν αυτή των Φαρισαίων που ήταν μια ξεχωριστή ομάδα η οποία κατά την εποχή του Ιησού είχε μεγάλη επιρροή, δραστηριότητα και μέλη. Οι Φαρισαίοι στηρίζονταν σε δύο βασικές αρχές, στον Νόμο και την παράδοση. Η δεύτερη ομάδα ήταν οι Σαδδουκαίοι οι οποίοι ήταν η αριστοκρατική μερίδα των Ιουδαίων. Οι Σαδδουκαίοι, ήταν μεγάλοι πολέμιοι των Φαρισαίων και όπως οι τελευταίοι, έτσι και αυτοί, επέκτειναν την επιρροή τους στην Ιερουσαλήμ και στα περίχωρα της Ιουδαίας. Οι Σαδδουκαίοι πίστευαν στην κατά γράμμα τήρηση του Νόμου και δεν δέχονταν την παράδοση. Η τρίτη φιλοσοφία ήταν αυτή των Εσσαίων. Οι Εσσαίοι είχαν πιθανό σχέση με την κοινότητα του Κουμράν. Οι κοινότητες που συγκροτούσαν ζούσαν ασκητικά απέφευγαν τα πλούτη, τον γάμο και κάθε είδους πολυτέλεια. Το κύριο χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς τους ήταν η ησυχία κάτι που εντυπωσίαζε όλους όσους δεν ανήκαν στην ομάδα των Εσσαίων. Όπως οι Φαρισαίοι, έτσι και οι Εσσαίοι πίστευαν στην αθανασία της ψυχή. Τελευταία φιλοσοφία ήταν αυτή των Ζηλωτών. Αν και φαίνεται να είχαν αρκετές κοινές θέσεις με τους Φαρισαίους, οι Ζηλωτές ήταν διατεθειμένοι να θυσιάσουν, αλλά και να σκοτώσουν για να πετύχουν τον σκοπό τους. Γι' αυτό η εμφάνιση και η επέκταση τους γίνεται κατά την περίοδο που οι Ρωμαίοι έλεγχαν την περιοχή. Οι δράσεις τους

χαρακτηρίζονταν από επαναστατικά κινήματα που συνήθως τελείωναν σε αιματοχυσία. Η αυλαία της ομάδας αυτής πέφτει με την μεγάλη ιουδαϊκή επανάσταση και η καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του Ναού.

Κλείνοντας, από την ύπαρξη των τεσσάρων φιλοσοφιών και των ομάδων που τις αποτελούσαν, μπορούμε να καταλάβουμε ορισμένα σημαντικά στοιχεία: α) Οι φιλοσοφίες αυτές δημιουργήθηκαν με γνώμονα τον Ναό, γι' αυτό και εξασθένησαν μετά την καταστροφή του. β) Παρόλο που το κέντρο αναφοράς των ομάδων ήταν ο Ναός η δραστηριότητα των ομάδων δεν ήταν απαραίτητα περιορισμένη μόνο στην Ιερουσαλήμ, στοιχείο που φαίνεται ιδιαίτερα στην ομάδα των Εσσαίων. γ) Ο χρόνος εμφάνισης τους είναι περίπου κοινός και προέρχεται πιθανόν από την διάσπαση των Χασιδίμ την περίοδο των Ασμοναίων, τουλάχιστον για τις δύο ομάδες (Φαρισαίοι, Εσσαίοι). δ) Η εμφάνιση τους έχει να κάνει με την προσπάθεια εξασφάλισης του ιουδαϊκού στοιχείου σε έναν κόσμο ο οποίος είχε ολοκληρωτικά γαλουχηθεί και επηρεαστεί από το ελληνικό στοιχείο στην αρχή και έπειτα από το ρωμαϊκό. ε) Εξαιτίας των ρωμαϊκών κτήσεων οι φιλοσοφίες αυτές βρήκαν ιδιαίτερο πρόσφορο έδαφος, επειδή ο ιουδαϊκός λαός αποζητούσε την ανεξαρτησία και έναν άλλον, πιο οικείο, τρόπο ζωής από αυτόν που έφεραν οι κατακτητές τους, κάτι που γνώρισαν κατά την περίοδο της ανεξαρτησίας τους μετά την Μακκαβαϊκή επανάσταση. στ) Αν και οι ομάδες δραστηριοποιούνται σε κοινά ιστορικά πλαίσια, τα στοιχεία που έχουμε δεν φανερώνουν την ύπαρξη κάποιας συνεργασίας μεταξύ τους. Αντίθετα, πολύ συχνά αντιτάσσονταν η μια στην άλλη, όπως οι Σαδδουκαίοι με τους Φαρισαίους. ζ) Οι ομάδες αν και επηρέαζαν τον λαό, αυτό το πετύχαιναν με διαφορετικούς τρόπους, όπως στο παράδειγμα των Ζηλωτών η ακμή της ομάδας μπορεί να υπήρχε σε διαφορετικές χρονικές περιόδους ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούσαν στην Ιουδαία. η) Ο απόηχος των φιλοσοφιών αυτών φτάνει μέχρι τις μέρες μας τόσο στον ιουδαϊκό, όσο και στον χριστιανικό κόσμο.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](https://bit.ly/38mTcWD)

<https://bit.ly/38mTcWD>